

μῆς τῆς νόσρας καὶ τὸν Γαλβιὸν εἰρημένοις συμβάνειν, παραπλήσια ἀνεύροις, καὶ θῶνται τῷ Φιλοπόνῳ (1) μαρτυράμενα „πᾶσαι αἱ αἰδίστεις, λέγοντι, ἐκ τῆς ἐγκέφαλου „προΐσταν· ὅταν εἰ πάθοι τὶ ὁ ἐγκέφαλος, αἰδίστητον „παντελῶς, καὶ ἀκίνητον τὸ ζῶον γίνεται· ὅπερι θεμένης δὲ „ὅπῃ τὸν ἐγκέφαλον κάρφας, πᾶσα αἴδητις, καὶ κίνητις „αἰσχέργητες μάνει· Εἰ γὰρ ἔμφραξις γέγοιτο σὺ τῷ νόσ- „ρῳ, ἢ τηλεστί, διδεῖται, τὸ μὴν αὖτος τῷ σώμα- „τος αἰδίστηται τε, καὶ κινεῖται, τὸ δὲ κάτω ἀκίνητον ἔ- „ται, καὶ αἰδίστητον· ὥστε ἐκ τῆς ἐγκέφαλου πᾶσαι αἱ αἰ- „δητικαὶ δυνάμεις προέρχονται· Καὶ αἰδίστητον ἄρα (ὃς „ιδιό τῷ Θεωρίματος λόγος) αἰδητιν ἡ τιναῖν τελεσθῆ- „σαι, εἰ μὴ αἱ καὶ τὰ αἰδητέα γιγόμεναι κινήσεις, εἰς αὐ- „τὸν τὸν ἐγκέφαλον, διποπεραποθεῖσα, ὡς δι' ὄχειρα τῷ „νέρων διπορθεμόμεναι.

Πόεισμα.

§. Τοβ. Εκ δὴ τέτον φανερὸν, καὶ ἵτις σὺ νήμην ἔδρα τῆς αἰδητικῆς δυνάμεως, δικαίως ἀφάειται· Τίς γὰρ δικαιό- περον ἀλλι, ἢ σύνθα τὰ τῆς ἀλλοιώσεως ἴσαται, καὶ πέρας ἔχει, ἵνες αὖτος αἰδητιν γέμεις αἰδίστητον; οὗτος δὲ εἶναι ὁ ἐγκέφαλος· (§. Τοβ. Τοά.) Εἰ δὲ τῆς αἰδητικῆς οὗτος ὁ Θρόνος, φανερὸν ὅτι καὶ τῆς λογικῆς· Λῦτο γὰρ, ἐκείνη εἶτε, ἢ παθαιτομένω καὶ ὀπωστὸν ἀλλοιωμένω, τῷ ὄργαν- κῷ προσέχεσσα σώματι, καὶ γνωστικῶς δι' αὐτῷ συργεῖσα, μία τῷ φράγματι. (§. Τοξ'.)

Σχόλιον Α'.

§. Τογ'. Εδοξε δὲ τὸ περὶ τῆς ἔδρας τῆς ψυχῆς, τοῖς πε- πάλαι, καὶ τοῖς ὕσερον ἐκ διπόβλιτον, καὶ ἀπεργέργον ζῆτη- μα.

(1) Ἐγγένητον. εἰς τὸ Β'. Πιεὶ Ψυχ. τὸν Ἀειστέλλετο.
Metaf. Tom. III.

μα. Πλάτων μὴν γάρ καὶ Δημόκερτος (1) ἐν ὅλῃ τῇ κεφαλῇ λῦτο τὸ ιγεμονικὸν ἰδρυσάμδιοι φέρονται, κατ' αὐτὸν διλογὸν ἐγκέφαλον, ὃν ὁ μὲν ἄρχοντας τὸ θεῖον στέρμα περιέχεσσαν, ὁ δὲ Θρόνον Φυχῆς ἔκάλει. Ἐρασίστρατος δὲ περὶ τῶν μιών γα τὴν ἐγκεφάλαν, λῷ δηπικραΐδα λέγει. „Ηρόφιλος δὲ ἐν τῇ τὴν ἐγκεφάλαν κοιλίᾳ, ἥτις εἴσιν καὶ βασις. Παριθυρίδης ἐν ὅλῳ τῷ θώρακι, καὶ Ἐπίκυρος. „Οἱ Σπωϊκοὶ πάντες ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ, ἢ τῷ περὶ καρδίαν πιθύματι. Διεγέρτης ἐν τῇ ἀρτεγακῇ κοιλίᾳ τῆς καρδίας, ἥτις εἴσιν πιθύματική. Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῇ τῷ αἷμα τοῖς συνάσσει. Οἱ δὲ ἐν τῷ ἔσαχήλῳ τῆς καρδίας. Οἱ δὲ ἐν τῷ περὶ καρδίαν ύμνου. Οἱ δὲ ἐν τῷ διαφράγματι. Τῶν Νεωτέρων δέ τινες διέκειν διπόκαλης μέχρι τῆς διαφράγματος. Πυθαγόρας τὸ μὲν ζωτικὸν περὶ τῶν καρδίαν, τὸ δὲ λογικὸν, καὶ νοερὸν, περὶ τῶν κεφαλῶν. Τί δέ δὴ ποτε Ἀεισοτέλης καὶ περὶ τόπου εἰπόπασιν; εἰκὸν αὐτῷ περὶ Φυχῆς (2) εἴσιν ἐκμαθεῖν. Τὰ γάρ τοι μόρια τῆς Φυχῆς ὅσα εἴσιν ἐπιχειρηματάμδιος, τὸ θρεπτικὸν, τὸ αἰδηπτικὸν, τὸ διανοιτικὸν, τῶν κίνησιν, δύπορησαι οἵξιωσιν, πότερον ταῦτα χωριστὰ λόγῳ μόνῳ, (ταῦταν ὀρθοῦσιν) ή καὶ τόπῳ; ὡσεὶ καὶ τὸν Τίμαιον ἐν καρδίᾳ μὲν εἶναι τὸ θυμικὸν, τὸ δὲ δηπιθυμητικὸν ἐν ἡπατί, καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τὸ αἰδηπτικόν. Ἀπαντῶ δὲ τῇ δύπορεια, περὶ μὴν τινῶν, φυσίν, όχι χαλεπὸν ἴδειν. Τίνα δὴ ταῦτα; τὸ θρεπτικὸν, καὶ αἰδηπτικὸν, καὶ θυμητικόν· ταῦτα γάρ όχι χωριστὰ τῷ τόπῳ εἶναι κείναι, διὸ δὲ δὲ τῷ εμψύχῳ διέκειν σώματος, εἰς αὐτῷ τῷ φυτῷ τῷτο τεκμαρόμδιος, καὶ ἐκ τῷ ἐντόμων ζώων, ὡν διαιρεθεῖσιν, ἕκαστον τῷ τριημάτων, τῆς εἰμιτυχίας παρέχεται τὰ σημεῖα, τὰς δωιάμεις δηδήλως φέρον τὰς αὐτάς. Ἐκ τάτων δὲ ὅπωσδεν, καὶ περὶ αἰδηπτεως, καὶ φαντασίας, καὶ ὄρεζεως, ππικῶς ἀχωρείσας εἴησι, λόγῳ παίνιον αἰδενεῖ καὶ διατελέπτω (ὡς δῆλον) συνά-

(1) Παρὸν Πλατάρχ. Λειτου. Δ. Κιφ. Ε.

(2) Ἐν Βιβλ. Β.

σωάτας, ἡκέτη καὶ περὶ τῆς λογικῆς φυχῆς ψαλαμβάνειν
πρόπληστον τι διπολμῆ, προσίθητι δὲ ἔχουμένως· „περὶ¹
„τὸν νῦν, καὶ τῆς θεωρητικῆς αὐτῆς διαμένεως, εἰδέ πω φανε-
„ρόν. Ἀλλ' ἕστικε φυχῆς ψύχος ἔπερον εἶναι. Καὶ τότο μό-
„νον ἐνδέχεται χωρίζεσθαι καθάπερ τὸ αἴδιον τὴν φθαρ-
„τήν. „Οὗτον δὴ πάλιν οὐδὲ τὸ περὶ τὴν αἴθανά της φυ-
„χῆς, θαυμαστὰς κρατιώνεται δόγμα· νοτίον γάρ διλογότι
τὸν χωρισμόν, καθότι τὰ αἰγιμότερα μόνα, διματόν εἰ-
ναιναι αὖθις τάττε τιμιότερα καὶ κρείττονος, καθάπερ ὅπερ
ὑλόγων, τῶν δὲ δὴ τὸ θρεπτικὸν αὐτὸν οὕτων αὖθις της
αἰδητικής, ὡς ὅπερ τῷ φυτῷ, (εἰ καὶ αὐτὸν τῷ τόπῳ εἴρη-
„ται τυγχανεῖν ἀχωεῖσα.) αὖθις μὴ γάρ της θρεπτικής
„τοῦ αἰδητικοῦ οὐκ εἴσι, τὸ δὲ αἰδητικὸν χωρίζεται τὸ θρε-
„πτικὸν ἐν τοῖς φυτοῖς. (1) Καθό δὲ τότο εκείνων αὖθις,
καὶ ἐκ τῆς αἰκολόθεως, χωρὶς τῷ κατ' ἐκεῖνα ἐμψύχῳ σώμα-
τος. Ἀλλὰ δὲ περὶ μὴν τάττε ἴχανῶς οὐκοῦν ὁ λόγος ἐν ἄλ-
λοις απίρριται. Περὶ δὲ τῆς πρόκειμένης διπολής ηγεῖ τὸ ἐν-
δοιάζειν ἐπὶ ποστον τὸν αὐτὸρα, καὶ ψαδισθέζοντι εοικεῖται,
μηδ' αὐτων δὴ τῶν τῷ σώματος δύπλασιν, τὸν νῦν εἶναι
ηγεῖθαι. Ως περὶ τὸ Νῦ της θεοπάτης κάνταῦθα, ή της
θύρας ἐνδοιάζονται ἐνδέχεσθαι τὸν Φιλόσοφον, καὶ διπολεύ-
„ται· χωρίζεσθαι φύσιν ἑχει καθάπερ τὸ αἴδιον της φθαρ-
„τῆς, καὶ εἰδέ πω φανερὸν εἶναι λέγοντα τότο, καὶ ψύχος ἔπερον
„φυχῆς συνομάζονται, εἰδὲ ὄμολογον εἴθελεν, τὸ θεῖον
τε καὶ αἰκίρατον τῆς αἰσωμάτων φυχῆς αὐτὸν κάνταῦθα ἐπιγι-
γνωσκοντα δύμαρτύρεσθαι, ήτις ἐξηρτιμένως τῷδε ἄλλων διαδί-
μέων, χωριστὴ σωμάτων ή φύσις, ἐν σαφερῷ μεσημβελε-
τυφλώτοντος αὐτοῦ εἴη, καὶ πρὸς τῶν ἵστων αἰβλεψίαν τῆς ἄλ-
λας ἔλκοντος. Ἀλλ' ἐπαντέον ὁδοί εἰς ταῦτα προΐχθημεν. Εἰ μὴ
τὸ αἰδητικὸν, καὶ τὸ θρεπτικὸν ηγεῖ τὸ ἄλλα,
ἀχωεῖσον εἶναι κείνας τῷ τόπῳ, διὸ ὅλα ὀξετενε τῷ σώ-
ματος ὁ Φιλόσοφος, τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῷ μοείς, καὶ εἰσο-
πηγνωτεί τῷδε κατ' αἰδητον ἐπεργυμάτων, συμφάνως τοῖς Σπω-
τοῖς,

(1) Λευ. Εγ. Β'. Ηεὶ Ψυχ.

κοῖς, ὃν τῇ καρδίᾳ πα τάττεν ἔδοξεν, ὃν οἶς, οἰονὶ ζῶον
 „τηλι καρδίαι εἰπάλεστε ἀλλὰ τὸ σχέν τὰς αρχὰς τῷ αἴ-
 „θήτεων. (1) ὡς δὴ παρηκόλυθικαί, καὶ Μιχαὴλ ὁ Ἐφέ-
 „σιος, τότο εἶναι τὸ ά. αἰδητέρου απεφίνατο τὸν καρδίαν,
 „ἐν τῇ ή αἰδητικῇ διώλαμις τῆς φυχῆς θέτι. (2) Τοῖς τοι-
 νυν Ἀρχαίοις ὅσαι γε μὲν εἰδεῖσθαι, τότες ἀλλοφορούσι τὸν
 αἴρχειν τῆς αἰδητικῆς διωλάμεως ἰδρυκόστι, περὶ τάτης το-
 σαῦτα. Τοῖς δὲ δη Νεωτέροις, ἀπασιν δύλογώπετον ἔδοξεν,
 ἐπιπλέον τὸ σώματος τηλι φυχὴν οἰεῖσθαι παρέσταν, οὐδα-
 αὐτοῖς δέ πάντων τῷ ὄργανών, εἴς τε κίτην, καὶ εἰς αἴ-
 θιστή συμβαλλόμενα νεῦρα, ὡς ἡ αρχὴ τε καὶ ρίζη συνία-
 σται. Τοῦτο δέ εἶναι τὸν ἐγκέφαλον ὄμολογόμενόν, ἕτερον λεί-
 πεται αὐτοῖς χτορεῖν, πότερον ὄλοχερῶς αὐτὸν εἶναι ψα-
 λιπτέον τῆς φυχῆς τὸ ἀμεσον σκένωσις, η ἐκείνη μέρος;
 Εἰ δὲ καὶ μέρος, τὸ ποιον; Τὸν μονίρην δὲ τῇ τείτη κοι-
 λίᾳ ὅπερ αἰδεῖ, η τῷ Καρτεσίῳ δοκεῖ, τὸν δέποτε τὴν κω-
 γοειδῆς χήματος, Κωνάρειον φροσειρημόν; Άλλα τοσαῦτα
 ἔσται τὸ διὰ ὅλη τὸ σώματος φρονκούται νεῦρα, αφ' ὧν τοις
 κρεψ μορίσ, ἥλικος ὁ τὸ πίτυος εἴτε καρπὸς τὸ μέγεθος;
 αἰπηρπόδαι, θαυμάσει τις αὐτοῖς εἰκότως, καὶ αἰδωμάται φίσει.
 τὸ δὲ καὶ λιθίατον, καὶ τὸ μόριον τόπο παθόνται, ἢ πα-
 ρατετήριται, μηδὲν ἐπειπούσι βλαβεῖν τηλι αἰδητον, μη-
 δὲν εἰβρογμέναι, καὶ ἀδικοπῶνται τὸ συώλογον, εἰ τοῦτο
 τὸ φράτιστον αἰλιθῶς αἰδητόπειρον, καὶ ἐπέκεινα οἷμαι θαύ-
 ματος. Ἐτεροι γάν δὴ τηλι ψαλκειμόνται τῷ ἐγκεφάλῳ κά-
 σιαν, τηλι σερροτέραν τε καὶ λίγοτέραν κάσαι κατέφυγοι. Οἱ
 δὲ δὴ τὸν φρομήκη μυελὸν, εἰς τὸν ὁ νωτιαῖος δηπέπιται ὁ
 τῆς ράχεως. Ταῦτ' ὅπερ δὴ δυχερῶν καταλιφθῶνται φι-
 λεῖ συμβαίνειν, εἰς πολυδοξίαν η φῦφος μεμέρεισαι, τὸ δὲ
 δυχερὲς δὴ τὸ φροκειμόντα δυσοῖν σῦσκα γίγνεται, τὸ μὴ,
 ὅτι ὅδοι η εἰδρώδης ἀπαστα φύσις, ὡς εἰς αρχῆς τε καὶ φί-
 ξης δηπφύεται, δέρειν τὸ ρύδιον· τὸ δὲ, καὶ ὅτι ἀερσμούσις
 εἶναι

(1) Πτελὲ Ζώον Κιτίσ.

(2) Πτελὲ Μητρ. καὶ Αναμ. ἐν Πρεσ.

εἶναι πά τις γένια τὸν ἄλλον, νοῆσαι χαλεπώτατον. Ἀλλὰ γάρ εἴπει τοιόπου καὶ τὸ πελάσμα μικρὸν τῇ νύσῃ ἵσως τὰς ἀγγειάς.

Σχόλιον Β'.

Τι. Λοδί. **Ο**υδέα δὲ γένες αἰπεῖδὸν τῆς παράγης θεωρίας αὐτοῖς, συμπόμως, καὶ ως ἡ τύκη διελθεῖν, ὅπως τελεῖ-
θῇ τὸ τῆς αἰδήσεων οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα δεινοὶ ἐκδιδά-
σκεσι. Τὰ κρανία τῷ μηροῦ μὲν βρέγμα, τῷ πιθεῷ δὲ ι-
νίου, τὰ δὲ ἐκατέρωθεν κρόταφος. Τοῦτο δὲ τὸ βρέγμα ἔγκε-
φαλος, οἱ τοῖς πᾶσι γνώσιμοις, καὶ μὲν πῆχις αἴπαλη, οὐ
βάθει μᾶλλον βαχωμούς, οὐ δὲ πλοκὴ φύλακτος, ως
οἱ πῶροι συνοδίων, οὐ δὲ χρόα τεφροειδῆς, τὰ δεδοτέρω μᾶλ-
λον λοικάζοσα, τὸ δὲ χύμα σφιροειδές. Καλύμματα δὲ
ταῦτα τὸ οστόδες τὰ κρανία μηνίγγες δύο, οἱ μὲν λεπτὴ οἱ
ἐπάνω τῷ ἔγκεφάλῳ καὶ αὔτοις, οἱ δὲ εἰκός ἐπεγκεφαλί-
δα κάλειν, οἱ δὲ ἐπάντια, καὶ τῷ κρανίῳ αἱμέσσως πέν-
κειμούς, παχεῖατε γάτα καὶ βαχυτέρα τῆς ἄλλης, οἱ εὖλο-
γον βούκρωνίδα σωὶ Ερασινράτῳ (1) συστάζειν. Μητέρας
οἱ Νεώτεροι πῶν Ἀνατόμων προσαγγορύσσοι ταῦτα, ηδὲ αἴπο-
λῳ, καὶ σκληρῷ αὐτιδεσμούτες, καὶ τινες καὶ ταῦτας α-
π' αλλιλαν, τῷ παρεμπτώσει ἥιτος ύμενος τῷ Ἀραχνοει-
δῆς, εἰσὶ μάτειχίζοντες. Γίνεται δὲ εἰς οἵμισφαιραν δύο
οἱ τῷ ἔγκεφάλῳ κατατομή, οὐδὲ τῆς βαχυτέρας πῶν μηνίγ-
γων, δρεπανοειδῶς βαχωρύστις, καὶ τὰς λοβές απ' αλλιλων
διισώσης. οὐδὲ δὲ τῆς αὐτῆς μηνίγγος, ὡταντῷ παρεμπ-
πτώσις, καὶ τῆς καλυμμής παρεγκεφαλίδος, διαπέφραγται
οἱ ἔγκεφαλος, καὶ διατετέχισαι. Κοιλώματα δὲ ἀτταὶ συρά-
ται τῷ ἔγκεφάλῳ, τέτταρι τῷ αειθμῷ τὰ βοτσημότατα,
ἄλλοι κόλποι ακάκιστοι, καὶ γαστερίδες, οἱ κοιλίαι. Δύο μὲν
πρόσθια, ἑτέρωθεν ἔτερον, δύρυτερω τῷ οὐτε τῶν ἄλλων, καὶ

μη-

(1) Παρὸ Πλατύρχ. Ἀριστ. Δ. Κεφ. Ε'.

μένοειδῆ τῇ σελήνῃ προσεοικότε πῦ χίματι. Τείτου δ' ὑπὸ αὐτοῖν πρὸς τὸ ίνίον μικρὸν διποιεύον, καὶ φῶτε χορειδῆς πλοκὴ, καὶ ἡκ διαιθμῶν σκολῶν πεπύκασαι, καὶ τὸ Κανάζον, ὁ αὖτις, ἐκ τῷ χίματος. Καὶ σέξοιδόσεις τέτταρες, δύω μεγάλητέρων τῷ Καναείῳ προσκείμναι αἵς καὶ γλυτοί, δύω διῆπ' αὐτοῖς αἷς ὄρχεις ὄνομα. Καὶ αὐτῶν δύω ὁ μεγάλος πρόσω, ὁ δὲ πίσω τείγοντε. Ἐπὶ ταῖς πώροις κοιλωμάτων τὸ δ., τὸ τῇ παρεγκεφαλίδι, καὶ τῷ υπὸ αὐτῶν ρωτιαίῳ μυελῷ παρεγκεφαλίδι.

Ω Διπτύχῳ ασφαλιζομένη, καὶ εἰς τὸ σφιροειδῆς καὶ αὐτῷ ψασκυρταμένη ἐμφερώς τῷ εγκεφάλῳ, καὶ διχηλαμένη. Ταύτης δὲ καὶ τῇ κατατομῇ διπρύσεις δύω εἰσὶ σκαληκοειδεῖς τῶν μορφῶν, καὶ τείτη πρὸς τῷ ρωτιαίῳ μυελῷ κειμένη, οὐ γέφυραν ὄνομάζεται. Ἐφεξῆς δὲ ὁ περομήκης μυελὸς, ἐκ τῆς εγκεφάλου, καὶ τῆς παρεγκεφαλίδος ἐκφύς, εἰς τὸ σωματόντων, ἀχει τῆς ψόδος τὸ ίνίον ὅπης προϊκῶν, μικρόντι μᾶλλον ἐκείνων τῶν σύσασιν ψεῦδαχυμόμνως, καὶ ψόδον τῶν εἱρημάτων βριῶν ύμενών, υφ' ᾧ καὶ ὁ εγκέφαλος, καὶ ἡ τοις σκεπόμνως. Ἐχιμέρως δὲ ὁ ακανθιαῖος μυελὸς, ἐκ τῆς περομήκης καὶ τὸ συμεχές προαγαγόμνως, καὶ ύμέσι τοῖς αὐτοῖς ωδημελημάτων, δέκα τριῶν αποιδύλων, οἷς οὐδὲν ακανθαδιέρθρωται, περόνεστι, καὶ ἐπ' αὐτὸν τέως τὸ ιερὸν ὅστε τελεῖται.

Ἐκ γὰρ τοῦ τῷ ρωτιαίᾳ τῷδε μυελῷ αἴωτέρων τε καὶ κατατέρων μερῶν, αἰαβλαστάνει τὰ γεῦρα, συμφυΐ ὄνται αὐτῷ, πλεύ ὅσον μικρὸν παγιώτερα, ὡς διπὸς τελέχεις κλάδοι τινὲς ἐκατέρων προϊόντες καὶ καταχιζόμνωι, τὰ μὲν τῶν παρεγκεφαλίδων, ὅσα τοῖς ζωτικοῖς τε καὶ φυσικοῖς ύπαρχει κινήματα, τὰ δὲ τὸν εγκέφαλον, ὅσα τοῖς αἰδητικοῖς τε καὶ φυχικοῖς, ρίζαιν ίδίαιν ἐαυτῷ κεκτημένα, καὶ ἀχει περάπωρ ὅλα τῷ σώματος διποιεύμνων.

Συζυγίαι δὲ τῷ μὲν διπὸν τῷ ακανθιαῖος μυελῷ ἐκπερυκότων γένερων τελάκοντα, αἵς ἀκίδοι καὶ δύω ἐπέρας προσέσυντο. Τῶν δὲ διπὸν τὰ περομήκη, καὶ μὲν τὰς παλαιοτέρας ἐπτὰ, καὶ δὲ τὰς νεωτέρας εἰς δεκάδα προσαειθμάτων. Τέτταρες Α'. μὲν τριῶν οσφρητικῶν, Β'. δὲ τριῶν ὀπτικῶν, Γ'. δὲ

τῷ ὄρθαλμικῶν. (καλείσθω δὲ οὕτως, εἰς θεφοραὶ τῷ
τῆς Β'. συζυγίας, διὰ ἔκεινων μὴν οὐδὲ ὅτις πλεῖται, οὐδὲ
δὲ τέτον παντίας φύλατροφάς, καὶ κινήσεις τὸ ὄργανον ὅπι-
δέχεται.) Δ'. τῷ παθητικῶν, διὰ ὃν πάθεις τινὸς ἔμφα-
σις, καὶ πώτῳ αἰτέκμαρτος ὅπιδέχεται πᾶς ὅμιλος. Ε'. τῷ
γένεσικῶν. Σ'. τῷ πλανητικῶν, καὶ διὰ (δίκλονα οὐδὲ τοῦ
ταῦτα, καὶ δίγνησα.) ἐν πτοῖαις ὅμιλοι περάσεται. Ζ'. τῷ
(δικλάσιον καὶ τέτον αἰσαύτως ὄντων) αἰκεσικῶν, καὶ φωνη-
τικῶν. Η'. τούρων οὐδὲν ἑπτάδεσμος, οὐδὲ (ἀπειδὲ δὴ εἰς
παντοῖα φύτοχιζομένας μέρη τῆς σώματος, καὶ πρὸ παύτων
ἐπ' αὐτῇ τὰ φρονκάρδια.) πλανῆτας ὄγομαζουσιν. Αἱ δὲ
λοιπαὶ, ἥτε Θ'. συζυγία, καὶ οἱ Ι', περὸς ὅσα δίποτε ταῦς
καθ' ὄρμον καὶ φρονκίρεσιν ὑπείκει κινήσεσιν ὅπιδικανέμεται.

Οὐχ ἀπλῶς δὲ ᾧ; ὅπιπαν, οὐδὲ μονόκλονες εἰς τέλο; πε-
ρατῶθαι, τοῖς πρὸς ἀπερ τοπολύγυστοι μέλεσιν, ψαλιπτέον
τὰ τεῦρα, αἷλλα πολύχιστά τινα εἶναι αὐτὰ νομισέον. Ἔ-
թ' ὅπερ δὲ, καὶ εἰς παύν πολλάς, οὐδὲν εὔχειθμος κλαδίσκως,
μίτων δίκλιν τινῶν λεππτέρων, θεραπεύμενά τε, καὶ πλη-
θωμόμρα. Οἵον τὰ μὴν ὄπτικὰ πολυχιδύτινα τέως γῆμό-
μρα, καὶ δικτυοειδῶν; θεραπεύθεντα, τὰς ἡστρα βάθει τῷ ὄρ-
θαλμῶν αἰμιβλιντροσιδεῖς υμένας συνέσιστε. Τὰ δὲ στρι-
τικὰ δὲ τὰ σιριοειδᾶς ὄστα, τὸ ἐντὸς τῷ ριωθώντων ὀσφρα-
τίειος συλεκρότησε. Τὰ δὲ αἰκεσικὰ ἡστρα πτῖς τυμπανοῖς τῷ
ἄπωρ ἐκτέταται, καὶ τ' αἷλλα αἰσαύτως.

Πότερον δὲ αὐλοειδῆ τυγχάνει τὸ τεῦρα, καὶ καὶ σωλῆ-
νας διὰ ὅλην κεκοίλωται, οὐ μεσά ταῦδος οὖτις, συτεξιώνης
τιτὸς αὐτῆς τὸ μεσαίτετον επεχύσις δικπόρηται μὴν τοῖς
τὰ ποιαῦτα φραγματοσιμέοις, οὐδὲν δὲ, οὐ δραχὺ θεφέραιν
ἔσικε, ἐπώς ποτε αὐτὸν ἔχει τὸ τεῦρον τάτα, εἰ μόνον τώλι ἐσ-
τεγμάτιν αὐτῶν, σουτῶσιτε τώλι σύσασιν, καὶ εἰς μήκος
τὰς πέρης κοιτωνάτας αἰλλάλαις φέρεται, ψαλαμβανόσιν.
Η γὰρ αὐτὴ γῆσις ἐκατέρας τῷ ψαθόθεστων ὄρος. Τὸ
ἐσίαν τοῦτο δὲ τῷ τούρων διοχετέοδαι, λεπτῶν ἐς ὑπερ-
βολῶν, καὶ δραστήρων, εἰς τὰ πάτα κίτησις, καὶ αἰδησις πα-
σσα, πῷ ζωτικῷ, καὶ εμψύχῳ πλεῖται σώματι. Εἴτε αὐτὴ
ό τελεόδης καλέμματα, εἰς γυμνὸς, εἴτε καὶ πὲς αἱλλας ζωτι-
κὸς εἰργαλεῖς πιθῆκα, καὶ τὸ μὴ καὶ πὲς εὐπέρταλος θέτει τῷ

καρωτίδων λεγομένων αἵρησιν, τὸ δὲ δῆλον τὸν αποιδυλεῖσαν
 καὶ τὴν παρεγκεφαλίδα, ἐκ τῆς καθαρωτέρας αἵματος αἱδυ-
 γομένα ἐπεξεργασθεῖσα, διῆλιθον, πνεύματοθεῖσα, ἔντεῦθεν
 ὡς ἐκ δεξαμενῶν τινῶν, εἰς τὰ νεῦρα, οἷον εἰς ὄχετές τινας
 περὸς τὰς χείας σχιζέμεται, καὶ δῆλος παντὸς τῷ σάματος διερ-
 ρεῖ, κατέρδου τε καὶ ζωογονῶν, καὶ τοῖς μὲν τῷ μελῶν κίνη-
 σιν, τοῖς δὲ καὶ αἰδήσιν παρεχόμενον. Οὐ γάρ διπλεκτέον
 αἱμέλει, τὰς μόνων τῷ απασμῷ, καὶ τῇ πάσῃ τῷ νόσῳ,
 τὸ κινεῖσθαι, καὶ τὸ αἰδάνειν αἰατιθειμένις, παίσεον δὲ
 τῷ θεραπεύσει τῷ διαπορθμόσει τῆς πνεύματος ταύτης
 κυσίας, οὕτως αὐτὸς μὲν τῷ ἐγκεφάλῳ διῆκνεῖσθαι τὴν κίνησιν
 τὸν ἀκρα, οὕτως αὐτῷ δὲ τῷ ἀκρων αἴσπαλιν εἰς αὐτὸν
 τὸν ἐγκέφαλον, παλιρροίας οἶον τινος γινομένης, ὡς εἰς
 πηγὴν τινα τὴν αἱδρομήλην τελεῖσθαι, τοῖς δοκιμωτέροις τῷ
 τε νῦν, καὶ τῷ πάλαι πισθόντας. „Δι' αὐτῷ γάρ τοι τῷ
 „νόσῳ χορηγεῖται τοῖς μορίοις ἅπασιν (1), ὃς τὸ
 „τῆς ἀρχῆς (νόσιμος τῷ ἐγκεφάλῳ.) δημοφέρεται· ὡς
 „τὸ ἀμενον ὥστε καὶ τὸν νωτιαῖον, οἶον παστομόντινα ἐκ πη-
 „γῆς ἐκρέοντας τῷ ἐγκεφάλῳ, καθ' ἕκαστον τῷ χωρίῳ, ἃ
 „παρερχόμενος ἀεὶ νεῦρον τυγχαίει, δημοφέρεται, οἶον
 „ὄχετὸν αἰδήσεως ἄμα, καὶ κινήσεως. "Εἰ δὲ τὸ δημοφέρ-
 πόμενον, τὸ αὐγοειδὲς ἐκεῖνο πνεῦμα, τοῦτο δὲ τοῖς πε-
 εὶ Ἰπποκράτες, καὶ Πλάτωνος δογμάτων (2) ἀκειρβέσερον δὲ
 Γαλβιὸς διαλέλεκται. Αὐτὸν ἐκεῖνα δηλούντι τὰ ζωτικὰ
 χόματα, ἀπέρι αἰδηπέρια οἱ ἐκ τῆς Σπάδες ἐκάλουσι,
 πνεύματά τινα ύπειλιθότες καὶ αὐτοὶ ταῦτα νοερά, δημο-
 τὴς ἴγεμονικὴ δημι τὰ ὄργανα τεταμένα. (3) Άλλα τοῦτα
 τάτων οἱ ἐκ φρασθέτως περιγματεύμενοι τὰ πλείω λεγόν-
 ται. Ήμῖν δέ ποσοῦτε παποθεμένοις, ὅσαγε ἄλις ἔχειν
 ἔδοκε, εἰς τύπον τινὰ τῷ καὶ τὰς αἰδήσεις παθῶν, ἐ-
 π' αὐτῷ δημι τὰτων τὰλα ἔκθεσιν σωτόμας ἴτεον.

Α'. Τε

(1) Γαλβ. Περὶ Χρήσις μοείων Λόγ. Β'.

(2) Αὐτ. Βιβλ. 2^ο.

(3) Παρὰ Πλατύρχ. Ἀριστ. Βιβλ. Δ', Κεφ. Η'.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ
ΤΟΜΕΑΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΧΑΙΡΕΤΙΚΗ ΦΙΛΟΦΟΡΓΟΥ

Α'. Τὸ Αἰδητό, ὃ τοι ἀμέσως παθὲντο, οἵον τὸ ἄπτο, τὸ γενετό, ἢ γὰν καὶ δῆλο μέσης αἴρος, ἢ φωτὸς, οἵτε τῶν διπορροιῶν τοῦ δῆλο πῦ αἴρος, οἷς διὲ ἔχηματος πενθετομήσων, οἵον τὸ ἀκετό, τὸ ἔρατό, τὸ ὁσφραντό, τοῖς καὶ τὸ ἐκτὸς ὄργανον διπορρατυμόνοις, οἷς εὑρίσκαι, νοεροίσις, κίνητιν ποιάντινα ἐμποιόσαντος, τῷ δῆλο τῷ ἐν αὐτοῖς εἰρημένῳ πιθύματι κοινωνεμόνις, τὸ προσεκτικὸν τῆς φυχῆς αὐτίκα μάλα τῶν γέρουμένων ἀλλοίωσιν, αὐτιλαμβάνεται. (§. Ψξέ. Ψξσ'.) Καὶ τότε αἰδητοῖς. Πάντα γάρ τὰ ἀληθέας ἀπίχθησαν, οἱ δὲ αὐτοῖς τοῖς ἐκτὸς ὄργανοις τὸν αἰδητοῖν ιδρυσάμνοι, μηδὲ διπὸ τέπον, δέλτε τῷδε τούτῳ τούτῳ τῆς ρίζης αὐτῷ, ἐπ' αὐτῷ τῷδε φυχὴν τοῖς λογισμοῖς αἰταρέχοντες, οἵτις καὶ τὸν ἐγκέφαλον ἀλλοιώσεσι προσεχεῖσι, αἴδησις γίνεται. Τί δέ; ἢ τὸ ὄφθαλμοῖς μὴδὲ ῥᾶν, ὡσὶ δ' ἀκάστῳ, καὶ τὰ τοιαῦτα, οἱ γέρουντοι Σχολαστικοὶ ήμενοι ψωοχρέστοσιν; ἀλλὰ τῷδε τούτῳ αὐτοῖς ωκε αἰπαρισθαμέδα, εἶπερ ὄργανικῶς μόνον λέγωσιν. Ὁρῶμεν γάρ τοῖς ὄφθαλμοῖς, οὓς ὄργανοις γέρουμένοι. Η δὲ διώδημις ή Κερτικὴ τῷ ἐγκεφάλῳ ἐφειστα, ἔνταῦθα λέγεται κυρίως αἰποτελεῖν, καὶ τὰ τῆς ὄράσεως. Καὶ δέ, καὶ σκεπάρυω, καὶ περίους τέμνομεν, ἀλλ' η διώδημις ή τριτικὴ, ωκε τῷ σκεπάρυῳ διλογότι, οὐδὲν τῷ περίου. Άλλ' διπορριμούσθεται φασίν ἐμβρυα ἀπτα, εἰς αὔξενον μὴδὲ προελκυλιθότα, τὸ δέτοι κρανίον διὲ αἰατομῆς εύρεθρότα πάγκωνα. Τί διὸ τῷδε τῶν ριπτέον; ὅτι τῆς περὸς αἰδητοῖν τυχὸν նη ἀμυρεύντος δυσκίμεως; ἀλλ' ωκε ἀραι ζῶα ὑπῆρχε. Άλλ' οὐκοίρει διητα; ἔκεν τοίνυι δῆλο τὸ ἐγκεφάλον τὰ τῆς αἰδητοῖς ὅχανύεται. Αὐτοὶ δὲ ἵτε αἰδητοῖς διμοιρῆσαι τὸ ἐμβρυα πεύτα, οἱ δὲληθῶς εὑρίσκαι, οἵα λέγεται, ἐρεψύδη, ωτε ζῶα γεγονόντες τοιαῦτα ὄντα. .. Ζῶντα δὲ ὄπωσκν, καὶ οὐδὲ τότο καθ' εαυτόν. (τὸ μὴδὲ γάρ ζητὸν δῆλο τῶν ἀρχῶν ταύτην (ἢ τοι τῶν θρεπτικῶν διώδημων). ὑπάρχει πᾶσι τοῖς ζῶσι, τὸ δὲ ζῶον δῆλο τῶν αἰδητοῖς πρώπως. (1)) Τῷ δέ

(1) Λειτ. Βιρ. Ε'. Ηερί Ψυχῆς.

δὲ τῆς κυρίστης ζωῆς πλαστρούμνα, καὶ βεφόρινα, καὶ αὐξόντα. Τάχα δὲ, καὶ πρὸ τῆς τὸν ἐγκέφαλον αὐτῷ τέλεον μηδεπαρίωσι, ἀμαυροῦνται καὶ εἶζη, καὶ ἥδεται. Τάχα δέται τὰ ἄλλο ὑπῆρχεν αὐτοῖς (ώστερ εἶναι καὶ τοῖς τῷτο ἀπελεσέρων ζωῶν ωδαὶ κωλύει.) αὐτὶ τῷ ἐγκεφάλου αὐδόντον· Εἴτα τάτῳ κομιδῇ ἐκλιπόντι, καὶ αἱ διαμέτρεις συμεκλειόπασιν, αὖτε πρὸς πίνησιν, καὶ αἱ πρὸς αἰδησιν. Εἴτι δὲ καὶ φαῖσκι, ἵσασθαι ὡς πεῖσαι ἡμᾶς ἢν αἱ ποτε χοίσι, ὅτε αἱ θρωποὶ αὖτε ἐγκεφάλος, ζῶνται, καὶ αἰδανόμνος γένοιτο. Ἀλλὰ δὴ πρὸς τάτους ποσαῦται ἡμῖν εἰπεῖσιν, αὐτὸν τὸν τῷ λέγεις σκοπὸν ἐπιμαλιπτέον.

Β'. Επειδὴ τῇ μηχανάσει τῷ Αἰδηπτείων μηχανέροντων πρὸς ἄλληλα, καὶ τὰ αὐτὰ αἰδητὰ ἔπιστης ἐπιμεργεῖται, ἵστω τινὲς δέ τινες ἕπεται αἰδοίωσιν, ἄλλοις δὲ περιφύκει ἔκαστον ἔπιδρα, διάτοι τῷτο καὶ πάντα πάσαις ἀδιαφόρως ταῖς αἰδήσεσι καθίσαται προσληπτά. Ἐν δέται γένος ἐπεῖν ποιοτίτων, ἐκάστης ἴδιον αἰτικείμνον ἔστιν, ὁ καὶ τῇ καθ' ἔκαστην ὄργανά γίνεται αἰδοιωτικόν· οἷον ὁράσεως μὴν χώματα, μόνα δέ τὰ κατὰ τὸ ὀπτικὸν νεῦρα κινεῖ τὸ φῶς. Ακοῦς δὲ ἦχοι, μόνα γάρ τὰ καὶ τὸ τύμπανον κινεῖ, οὐδὲν αἴσι πληγή. Ωστερ καὶ ἔπι τῷ λοιπῷ, μόνα μὲν τὰ καὶ τὰς ρίνας μὲν διπόρροιαι τῷτο ὀζόγτων, μόνα δὲ τὰ καὶ τὸ τύμπανον γεῖσιν οἱ χυμοί, μόνα δὲ τὰ κατὰ τὸν αἴφλω, αἱ ὀπτικαὶ καλύμναι τῶν ποιοτίτων. Τῶν δὲ δὴ τινὲς αἴφλω σωματώντων ιδειδίων, διὰ δὲ τῆς σώματος ἐντός τε καὶ ἔκτος, εἰς αὐτινὰ τινὰ ὄπιδερμίδα δέ τῇ δέρματος προκυπτόντων, πλατύτατον πας ἔστιν ὡς εἰκὼς τὸ καὶ ταύτην τινὰ αἰδησιν πάθος, καὶ εἰχεῖς ὥστερ δέ τῷτο ἄλλων, ἐκ μερῶν ὀρεσμάτων, δέ τοι δὲ μονονῦ διὰ αὐτῆς, τῷτο εἰπισυμβαντάν τοῖς νευροῖς πέρασιν αἰδοιώσεων αἰδοπέμπονται αἱ εἰσαγγελίαι, καὶ τῷτο δέ τῷ πιθύματων κοινωνεύμην κινήσει, ἄχει τῷ ἐγκεφάλος, τῷ αἰτιληπτικῷ τῆς φυχῆς ψυχοβάλλονται.

Γ'. Εἰκὼς δὲ καθά τινὰ τῷτο πράσεων μηχαναὶ καὶ τῷ αἰδηπτείων αὐτῷτο καὶ μικρὸν μηχανέροντων, δέ τοι ισοδιστῶν προσβολῶν, μὴ ἵσας εὐγίγνεδαι τὰς κινήσεις πᾶς ιδειδίοις, δέ τοι τάτων δέ τῶν πιθύματων τῶν ἐν αὐτοῖς, ισοδιστῶν.

μας τὰς ἄλλοιώσεις τῷ ἐγκεφάλῳ ἐπισυμβαίνειν, ότε τοῖς πᾶσιν, ἔπειτα τῷ αὐτῷ αὐδρώπῳ φέρει. Διαφέρειν δὲ, καὶ ἄλλας ἄλλων, καὶ τὰς αὐτὰς ἄλλοτε ἐστὸν τῇ διωματίᾳ, καὶ τὰς μὲν παχυτέρους εἶναι, τοὺς δὲ φρόντιστιν ὀξύτερους, καὶ.

Δ'. Εἰκός δέ, καὶ εἰπει τῷ πνεύματον, ἢ συντόνῳ φυχῆς αφαιρέσει, ἢ σέξ ὑπνα βαθέος, ἢ καθ' ὅτιαν ἄλλο σύμπτωμα, μηδὲ εἰς τὰ αἰδηπίεια διέχεομέναν, οἱ τέτων ὀχετοί πάκινοι τύχωσι, καὶ ψαύχασι, περοσβάλλειν μὴν τῷ εὖλῳ διπόνται, διότι δὲ τὸ τῆς φροσβολῆς ἀκοινώντεν, καὶ τὸ τὸ ὄρατο, φέρε, παρόντος, τὸν αἰεωγυμένας ἔχοντος τὸν ὄφειλμάς, μηδόλως αἰδανέδαι, καὶ τὸ ἀκτενὸν μὴν ακειν ἐπιχειντις, τὰς ἀκοὰς ὑγιῶς ἔχονται. Καὶ δὴ τῷ ἄλλων ὄμοιών· ὡς εἴγε τὸ αἰδηπὸν ἐπείσει τοφοδρόπερον, καὶ τὰ σύνδυτα (γέδεποτε δέοιμαι τὰ νεῦρα πάντῃ διέκινα διπολεῖπεται, εἰ μὴ καὶ τὰς ἴχυρὰς ἐπείσεις.) ὀξύτερας τῆς κινήσεως μεταχόνται, ἔχοι αὐτὸν ἄχει τῆς ἀρχῆς τῶν κίνησιν προαγαγεῖν, ταῦτα ἄλλα παρορμῆσαι, καὶ αὐτὸν τὸ προσεκτικὸν τῆς φυχῆς διεγεῖραι εἰς τὰν τὸ διπολικόντας πάθεις αὐτίληψιν.

Ε'. Εαὐτὸν δὲ τῷ συρρόῃ τῷ πνεύματον κατ' αὐτὸν τὸν ἐγκέφαλον, καὶ τοῖς φρόντιστιν πέρασι τῷ νεύρῳ (ὅπερ ἐν τοῖς ὑπροις εἴωθε συμβαίνειν.) τοιαύδετε, καὶ τηλικαῦται κινήσεις ἀντισκῆψι (τὰ λοιπὰ μίκρας ἵδη ψαύχαλαδεύπεις) οἵατε καὶ ἥλικαι παρόντων τῷ αἰδηπῷ θύραδι επισυμβαίνειν, φωτερὸν ὅτι οὐ φυχὴ καὶ ὄραν δόξει, καὶ ἀκάτειν, καὶ τῷ ἄλλῳ ὅσα καὶ ὑπάρχειν αἰδανέδαι. Εἰκός δὲ ἡτούτοις τε μονίμας, καὶ ἀμυδροτέρας, τὰς κατ' ὄνταρ ἐμφάσεις τελεῖδαι (§. χοβ'.) μὴ ἐρεισώς τὸ τηλικαῦτα τὸ αἰδηπόν, ὃ αὐτὸν ποιητικὸν εἴη τῆς τοιαύτης κινήσεως. Εἰδέ ποτε ἀφειστέρας συμπειγόσις, καὶ συντόνης εἰς ὑπερβολῶν τῆς τῷ πνεύματον συρροίας, μοιρα, ὅση διπόλη εἰς τὸ απάσιαν καὶ τείναι, καὶ ἐν αὐτοῖς ποὺς ὄχεπτος εἰσκελεύθειν, τότε δὴ καὶ οὐ ἄχει περάτων τὰ πνεύματικά εὔδος, πηδὸν μὴν τῷ εἰς κίνησιν συμβαλλομέναν, καίτεῦθεν καὶ μελῶν χρῆσις τῷ διπολεῖσθαι, ὡς δὴ τῷ ἄμα ὑπιάτων, καὶ πολλὰ διεφραττομένων, πηδὸν δὲ καὶ τῷ εἰς αἰδηπὸν συπελάγτων, σέξ ἐστιν.

μηδὲν

μῆτι παραχῆς καὶ θορύβης ἀκαειαιοῖς ἀφυπνισμοῖς. Οὐ γάρ τέ αὐτοὶς οἱ οἰκεῖοι τῶν τάχιστων φαντασίων πληττόμενοι (1).

„Ω μῆτερ ἵκετοίσθε μή πίστειέ με,

„Ταῖς αἴματωπτάς, καὶ δρακονπόδεις κόρας.

„Αὗται δὲ αὐταις πλησίον θράσκεσσί με.

‘Οραὶ μὴν τόδε, δοκεῖ δέ. διὸ καὶ περὸς αὐτὸν ή ‘Ηλέκτρα.

„Μέντοι παλαιόπερ αἴρεμα σοῖς ἐν δευτέροις.

„Οραὶ τόδε, ὡν δοκεῖς σάφειδεῖαι.

5'. Οὐδέντοι δέ θαυμασόν (εἰ καὶ θαυμασόν δεκάν) πάρα πολὺτες εἰσὶ, ηγάποις ἄλγες ὑπαεθανόμενοι, καθ' εὗταί τοι μελῶν, ὅπερ, δόποτρινεστέρη δην αὐτοῖς ἐκ πολλῶν, αφήρεται. Τῆς δὲ περὸς τοῦ ἐγκεφάλῳ τῷ νεύρῳ αρχῆς, ὅπως συναπαραστομένης τε καὶ κινημένης, ως ὅτε περὸς τῆς δόποτομῆς, (εἰτε τυχὸν κάμνον τὸ μέλος ἐτύγχανεν) ή γάρ κατ' αὐτῶν τῶν δόποτομῶν, απ' ἄκρων ψεύτων τοῦ ἄλγες ἐπλήγετο, αἰδύκην τῶν τυχῶν αἰδυπτλιστίας αἰδανόμεναι τῆς πάθους, οἷον τὸ περοσθελῆς αἰδυπτλίσιον. Ωστερά δὲν παρὸν τὸ αἰδητόν, καὶ μηδέν πάθος τῷ ἐγκεφάλῳ περιστεριποιεῖν, ως εἰ μηδὲ παρείη κείνεται ὅλως (οἷον τὸ Δ'. τοῦ αἰωτ.), ὅπως τοι, καὶ μὴ παρὸν, εἰ παθαίνοιτο, ως ὅτε παρέντος ή αρχῆς τῆς αἰδησεως, οἷον εἰ καὶ παρὸν νομίζεται. Καὶ τούτος αἰδητόν εἶναι ἐκάστῳ, οὐχ ὅπως ἐκ τῆς καὶ τοπον θυλῆς παρκσίας, αλλ' ἐκ τῆς δι' αὐτῆς παρόντος καὶ πάθος ποιεύντος ἀποδράσεως, ἥρτηται.

Ζ'. Άλλα δέ καὶ τάπων ὅπως ἔχόντων, θρησκευτέστενούς τούς τὰς κατ' αἴδητιν τῆς τυχῆς αὔτιλήν τοις τοῖς δι' αἰδησεως γνώσεων. Καπνὸν εἶδον ποδεύτης διεθράσκοντα, τότε αἰδητοῖς. Άιλλα καὶ πῦρ ἐντεῦθεν υποκαμόμενον σωμοιδα, τότε εἰκασία, καὶ γνῶσις ή δι' αἰδησεως. Λιμέλει τοι δέ, οὐ τὸ παθόντο τὸ αἰδητόντον ψεύτων τοῦ τυχόντος, διπλασιεύοντες τῷ τυχόντι, ύφεστος μὴ ἀμέσως πεπόνθοι, αλλὰ τῷ πάθει αὐτῷ γνωστικῶς διπλασιεύεται, τοῦτο εἴσι τὸ κυρίως αἰδανόμεναι. Οὕτω τοι καὶ γηράσκω πάχων τοι ἀλλοιώμενος γάρ.

(1) Παρὰ Πλατύργυ. Δ. Αρεον. Κεφ. 1β'.

γάρ. Οἶδα δὲ ὡς γηράσκω, όδ' ἀγνοεῖν ἔχω, ὥραιν ἐμαυ-
τὸν πολιόρκουν, ρύτιδέμρουν, ψαμμαρανόμρουν. Ἀλλ' εἰ τῷ
πάθος, καὶ γνῶσις ἄμα οὐ τῷ πάθει εἰς ταῦτα συνίστι,
ἔκεν ἄλλον τῷ γήρᾳ, κνεῖας εἰπεῖν αἰδητόμα. Οὐ γάρ
οὐ τῷ πάθει αὐτίληψέ μοι γίνεται, διὸ ἄλλων δὲ αἰδητι-
κῶν αὐτίληψεων ἐκεῖνα φίλη εἰκασία, καὶ γνῶσις ὡς εἴρη-
ται, οὐδὲ αἰδητόσεως.

Η'. Τῶν ἑκτὸς σωμάτων τοῖς αἰδητοῖς, τῶν προσήκυ-
σαν ἄλλοισιν ἐμποιεύντων, τὸ αἰδέσθαι οὐ μή, καὶ τὸ μή
ἔπιστη, ἄλλως δέ πως, ωδῇ τῇ τύχῃ κεῖται.. Οὐ γάρ
προαιρετικὴ οὐ παρατίκα τῷ πνευμάτων ὄρμῃ, καὶ οὐ οὐ-
ταύτης ὅπῃ τὸν εγκέφαλον κίνησις, καὶ οὐ τῇ κίνησι ταύτη
συμφεπομόρθη τῷ προσεκτικῷ αὐτίληψι. Ἀλλ' ἔστι ἄλλως
τῶν αἰδητῶν παραιρεῖσθαι, τὸ πρῶτον, καὶ ἀρκτικὸν, τὸ
φαῖμα, πάθος ἐκλίνοντας· οἵσι οὐφελούσες ἄλλοσε βέ-
ποντας, καὶ ὡτα διποφράττοντας, καὶ τὸ γνωσικὸν ὅπω, τῆς
αἰδητόσεως απαλλάγοντας. Πολλάκις δέ τῆς τῷ ἑκτὸς φύ-
ππώσεως αἰδρυετέρας, ἔστις, δυνατὸν ὑπὲρ τῶν αἰδητῶν
πως γίνεσθαι, τῶν τύχων οἷον ἀφαιρεύοντας τὸ προσέχειν
τῷ προκειμένῳ, καὶ φύπποντι, καὶ εἰφέπερον διπτερεφού-
τας. Συμβαίνει δὲ δὴ τότε, τοῖς ἐν Λειθμῷ Δ'. εἴρημέ-
νοις αἰώτερω, τί φύππλήσιον. "Ἡν μὲν τοι τύχοι εἰ φύπ-
πον διπόνως τὸ φύππον, καὶ δευτέρον οὐδὲ τῷ ἑκτὸς ὄρ-
γανος καθάππιτο, τῶν αἰδητῶν διεκφυγεῖν τῷ αἱμιχαλίῳ
αὐτοῖς. Αἱμιχαλίῳ σφοδρῶς οὐτὶ κόρρις πλιντόμρουν, οὐ
συντόνῳ σρόφῳ συντοδίᾳ θλιβόμρουν, οὐ δεινῶς ποδαλγεύ-
ται, καὶ πλειστα βάλοιτο, οὐ μὴ ταῦτα, οὐ μὴ τοιαύτην
πειραῦσθαι τῆς ὁδῶν τῶν αἰδητῶν.

Θ'. Αἰδητοῖς δὲ αἰδητόσεως δύπτωτέραν, ωδὴ μόνον ὡς ἐκ
τῶν ἄλλοισιμάρων (ἐν τῷ Γ'.) συμβάίνει πειρώμεθα,
ἄλλα καὶ ἐκ τῶν τὰς αἰδητοῖσις παρεμποιεύντων, τῶν οὐτοι-
δυνάμει, οὐ διποσάσει φύφερόντων. Αἰδητοῖς δὲ σέξ αἰδητό-
σεως, αἰδητοῖσις δὲ ἐκ κίνησεως· οὐ δὲ κίνησις διπτάσεως
τε καὶ αὔτεσεως ὕδαμῶς ὅτινα αἰεπίδεκτες. Άστι δὲ οὐ σφο-
δροτέρα τὸ κελτικὸν πρὸς ἔαυτων προσεφελκομόρθη, οὐτοις ἐ-
πίπτων, οὐ δὲ μέραι γάνη, αἰκιδητοῖν ποιεῖ πρὸς τῶν οὐτοις
τοια. Οὕτω τοι καὶ βροτῆς σχεδίσιος πάταγος τὸν διπτερούσα-
ται

τοις αἰκαδίωαις ἢ καὶ εἴσοις. Καὶ οὐλίς μαρμαρυγαῖς τὸ ἐκ σελήνης σέλας οὐφαίσαν. „Καὶ ὅλως αἱ αἰδησεῖς τῶν μοι „ζόνων αἰδητῶν αὐτιλαρμβανόμεναι, τῶν οἵτοντων οὐ δυνάμεναι· (1)

1'. Επὶ πᾶσιν οὖδε τὸ σύμβαῦνον οἵμιν καὶ τὰς πυκνὰς μελέτας, καὶ θεωρίας τὰς αἰτευτέρας, τινὲς μὴ κεφαλιών υποθερμανομένοις (§. χειρός), τὰς δὲ κρανοχομένοις, περὸς τὰς εἰρημένας δεῖν αἰσύμφωνον. Οπότε δὲ τὸ πνεύματι κὸν δακτυλῶς αὐταρέφεται, καὶ τὸ τῆς κινήσεως δεῖν ακόλυθον, καὶ τὸ πάθος τῆς θερμότητος. Οὐ δὲ πέσει νωθείσα τὸ λοιπόν, καὶ τύχει. Τῷρ δὲ αἱ πλεῖσται τῇ θέρνοιᾳ θωμάνων, αἰπεῖναι μὴ τὸ πνεῦμα τῶν ἀκρων εἰκὸς αἰεργῶν μηδέτων, παρεῖναι δὲ τῷ εὐκεφάλῳ αὐτάγκῃ, τὰ φαστέσματα αὐτοπταμένῳ. Καὶ δὲ ὑπὲρ τινὸς φαντασίας ἢ τὰ τούτων, οὐδὲν αλλὰ καὶ τότε τῆς φυχῆς ἔργον δεῖν καὶ μηχρόν, τὸ λύειν τὰ μεταξὺ σωματάμφα, ἵνα δύμαρέσθερον ἔχῃ καθαρῷ τῷ νοερῷ χρῆσθαι, καὶ τῆς τῶν οὗτων αἰλιθείας εἰλικευμῶς φύλαχθεῖν.

Θεώρημα ΛΖ'.

§. Τοέ. „**H**ατοις τῶν ἔκτος καὶ συντὸς αἰδητητῶν ἀκειβῆς „δάκτυλασις, καὶ οἱ τῶν αὐτῶν θερματηρεμένη προσήκυσται χειρός, μετεῖναι αἰλιθεῖς, καὶ τοῖς ἀλόγοις τῶν ζόνων αἰδητοῖς, δικῆς διωμέως διποδείκνυσιν.

Παραπλησίως γάρ καὶ τοῖς ὄργανα τῷρτου οὐ φύσις, τὰ εἰς αἰδητοῖς θητήδεια, μηδὲν τῶν οἵμετέρων τῇ ἀκειβείᾳ διοτολεπόμενα. Επίσης ὄφθαλμος ἐκ ποικίλων δάκτυλων διαπλαθεῖσις σωματφαίρωται, καὶ τοῖς ἐλικοειδῶς τετόρεσται, καὶ μηχανήρ διεξήνυλωται, καὶ ἀπαντὸς αἰδητέρου ἀειστὰ συγκεκρόπιται. Καὶ χείρατος μὴ τῷ προστίχοντος ἔλαχε, σκύβεσται δέ, καὶ οὐδέστι, καὶ τοῖς συ αὐτοῖς προσφορωταῖς οὔγεοῖς, διωρ-

(1) Φιλίππος; οὐς τὸ Β'. τέρτιον Ψυχ. τὸν λειτουργὸν ἐν Χρον.

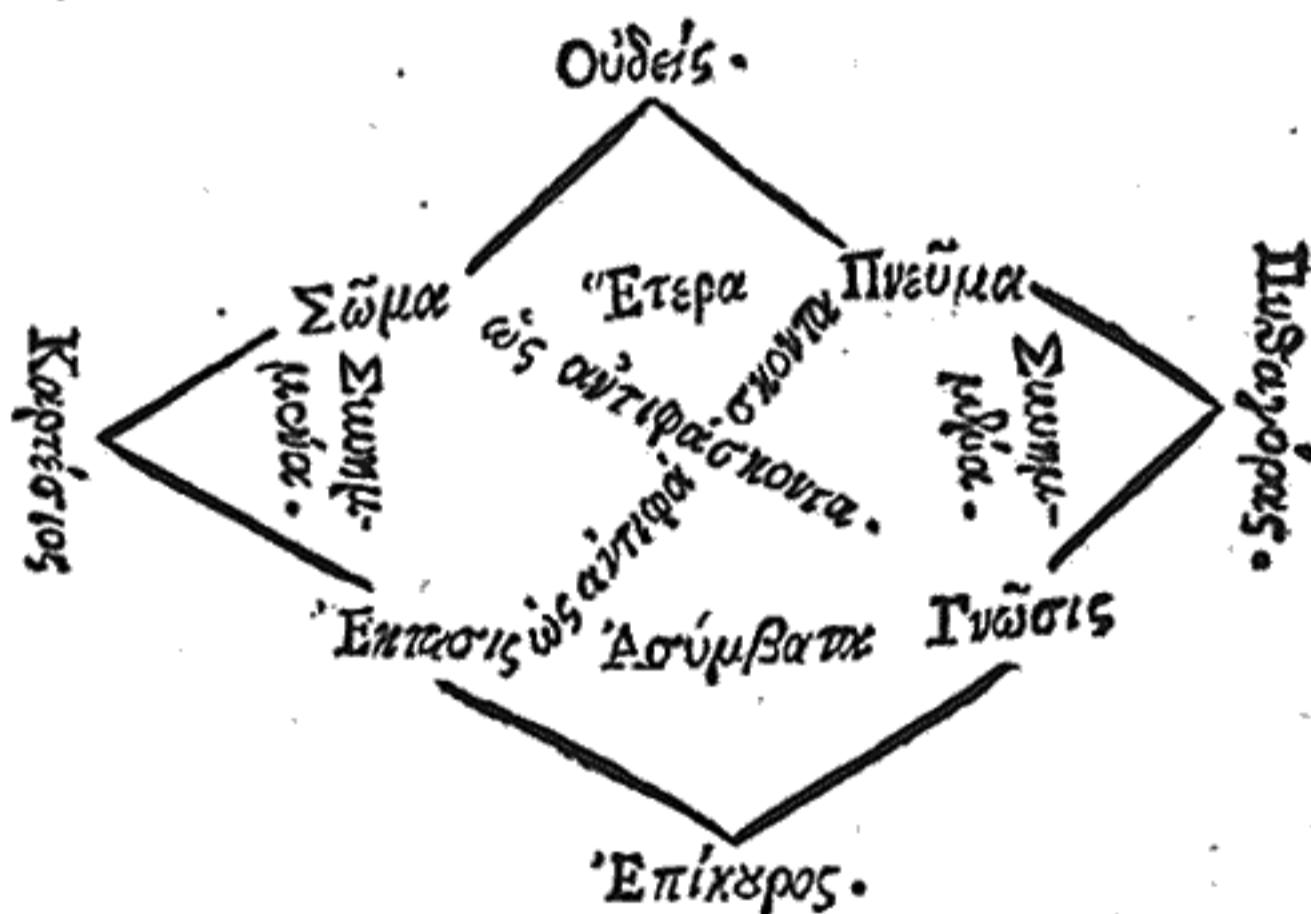
διωργώνται, νομερδίοις τε παρηληθέσι πεπύκασαι. Ἐχόμενοι δὲ τόπων οἱ κλόνοι, εἰς δύρυτέρας καὶ τὸ συντὸς παχυνόμενοι, ὅχετοί οἶοι τινὲς δῆλοι τὰ νωτιάν, καὶ τὸ πορομήκας τῶν μυελῶν, ὅπου τῶν παρεγκεφαλίδα καὶ τὸν ἐγκέφαλον αὐτὸν, ώς ἕπει πηγὴν αὐτοφέροντες. Κανεῦθεν οὐδεχετεδομένη διάσπασις, εἰς αρδείαν, καὶ θάλψιν, καὶ κίνησιν, καὶ αἴθιτην θραυστομένην ὅλων τῷ σώματι, τὸ πνεύματωδες τατὶ απαύγασμα, οὐ τὸ δῆλον τῶν καρωτίδων καὶ πῶν αποδυλείων αρτητῶν αὐτρίευσαν αἷμα, ἐπεξεργαθεῖ, καὶ πνεύματοθεί, διποδίδωσιν. Καὶ ὅλως (ἵνα μὴ ἔκαστα λέγων *περιττός εἴης*) γέδονται οἱ αἴθρωποι πῶν ἀλόγων πλευρήτειν ἄρωνται, τοῖς γε πορὸς αἴθισιν, εἰμὶ καὶ ἡτονεκτεῖν ἔκειν; φαίνεται δὲ πολλοῖς, πολὺ κατόπιν θτολειπομένας. Ός εἰ μὴ τὸ δέξιον αὐτολόγητον ταῦθα εἰσβάλλειν, γέδε τοῖς φαινομένοις πειθαρχεῖν δίκαιον, θυλλῆγεν ἐπὶ τίνος ταῖς τῇ λογιστικῇ παπαθαρρίσαμέν πλάσιγξι, καὶ τὸ πέδον τῶν κοινῶν σύνοιαν φρονεῖν τε καὶ λέγειν, τῇ λοιπῇ αὐτεπίληπτον εἴη, μάτιν τε οὐ φύσις ἐλέγχοιτο τῶν περιττακτικῶν ὄργανων τοσάτων φιλοτεχνώσα, καὶ ταύτησιν παύτην, ώς ἕπει σκηνῆς, πρὸς γέδοντα δέοντα, περιττῶς πάνυ δραματικήσα, καὶ παιζόσα. Πῶς γάρ τὸ περιττὸν εἴη σῶμα πιάτοις τε καὶ τοσάτοις ὄργανοις κεχορηγημένον, εἰ μηδοντα εἴη σωματελόντος παύτη πορὸς αἴθισιν; Αλλὰ τίς ποτε αἴτεχνῶς, πιόνδε τε ἐν τῷ παντὶ συμβαίνειν ἐαυτὸν πείσειν; Οὐδεὶς οἶμαι απαδάζων. Θάττον γάρ αὐτὸν δι τοιάτοις, οὐ τὰ ζῶα αἰθίσεως ἀμοιρον αἴτελέγξειν.

Σχόλιον.

δ. φος'. „ **Α**λλὰ γάρ τὸ δέξιοπλίζει τὸν ἄπος αργεῖον „ λεών. Οὐδὲ γάρ ἔτιν οἶμαι, εἴφ' ὅτῳ, μείζων τε καὶ χαλεπωτέρῃ σωμερράγῃ τοῖς φιλοσοφώσιν οὐ σάσις, τῆς ὅπῃ τῷ πέδει δυνάμεως αἴθιταις δὲ τοῖς ζώοις περιθυληματίᾳ πέμπεται. Ός τὰ μέρη πλεῖστα, κόμμα κόμματι αὐτοις πάττεδαι εἴωθε, καὶ φαλαγγιδὸν οὐ μάχη αὐτοῖς, αἵρεσεως οὐδης κινηματος πρὸς οὐλων αἴρεσιν, „ ώς φρίξων φρίξην „ φίν

„ φιν ἀρίγειν, φῦλα δὲ φύλοις. Περὶ τῶν δὲ, τόστε ἄλλως ἔφερομένες εὕροις συστήδονταις, καὶ τὰς ὁμοδοξύντας τὸν ἄλλα, αὐτάπαλιν ἔφερομένες. Καὶ δὴ καὶ πρὸς ἐαυτὰς τὸ πολλὰ, τὰς αὐτὰς ἔφερομένονταις. Καὶ μάλα εἰκότως. Τοιότο γάρ τὸ θαυματὸν πρόβλημα, ὡς ὅτι αὐτῷ περὶ καθολαβεῖν πάλιν αὐτὸς ἔλοιο, πολλά σοι τὰ δυχερῆ ἐκ τῆς συντίθεντος προσίσταται. Καὶ δέος δεῖ ύπεσιν καὶ σμικρὸν, μήτοις τὰ εὔκειταί τοι καταλειφθεῖν δοκιμώτερον, καὶ δίσοχον οἰουμένῳ, μὴ μεῖζων ἢ τῆς δοτούχιας ὁ κίνδυνος. Ταύτη τι κάρποι, ἐκτὸς πιλά πόδας ἔχειν, τὸ τὸ λόγον, ἔδοκε, ὀκνήντις ὡς εἰκός, καὶ αὐτούμονέῳ πρὸς τὸν γάρ, ἔδοκε, ὀκνήντις ὡς εἰκός, καὶ αὐτούμονέῳ πρὸς τὸν παράγματος τὸ δυτέριον. Άλλα παρελθεῖν ὅλως οὐ προτείνονται μέθοδος καὶ ἐπέβεβε. Καὶ λιγὸς ἀρχῶς μηδαιῶς δῆπε τὴν σκέψιν παρεισάμε, παρειόντας δέ, καὶ τὸν κόστορον οὐδὲν ὑπερισταμένες παρακερτέον τὸ δράμα. Καὶ τοινυιν ὅσοις δύποτε πάλιν τῶν ἀλόγων εἰμῆτες εἰπεῖν εἰπῆλθεν, εἰς ταύτας δὴ τὰς ἐφεζῆς διενέχθησαν ύπολιθεῖς. Οἱ μὲν γάρ νῦν καὶ λόγοι, καὶ τυχῆς ὡς αἴπλως εἰπεῖν λογικῆς τῇ σὺ ίμεν πρᾶπτοισι τάπεις αὐτὰς αἴτιώσαστες, μόνη τῇ εἰς τῆς ἔφερομένες, καὶ τὸ καὶ τὸ σῶμα ὄργανοισμὸς διαφορᾶ, τὸ κτίσματος ψύχος τὸ αὐθρωπείς αὐτιδιέστειλαν. Οἱ δὲ καὶ μᾶλλον διποτολμήσαντες, τὸν μὲν καὶ αὐτοὶ, αὐθρωπείου δὲ, τῶν δὲ κακοδαιμόσων σὺν τινα, τὸν λόγῳ πρᾶπτοις τάπεις εἰπέσησαν. Οἱ δὲ εἰς διαμέρια τάπεις αὐτοδοξάσαντες, δικιδάλεια οἷα ύπειλήθασιν αὐτὰς ἔργα (τὰ κτίσματα λέγω.) εἰς μηχανῆς κινήμα, ὥσπερ γάρ οἰαστὸν γνώσεως αὐτοπτικῆς, τῶν τοι καὶ αὐθησεως τὸ πρᾶπτον αἴφηρημένα. Οἱ δὲ τοῦ ἀκροτήτου ἔπιστης ἀπέχειν δεῖν ιγνήμην, τοῦτο τῆς αὐθησεως ἐφερόντοσαν, ὡς οὐτοι, μεταδεῖναι τῆς κτίσματος, τοῦτο νῦν καὶ λόγῳ πρᾶπτοι, τῷ καθ' ίματος, ὡς ἐκεῖνοι κοσμητοὶ ἐπόλυτοι, άλλα τὸ κελτικὸν σὺν αὐτοῖς, τοῖς (τοῦτοις ήστιν τοις εἰπεῖν ἔχοντες) αἴσθημάτων γεμών, καὶ τοι πολλῷ παπεινοτέρας, καὶ πολλών την πρᾶπτον εἰχάσιν, σύεργειαν εἶναι ύπεριστο, πραγμάτων τῷ πόνῳ ἐκατέρωθεν, σὺν ύποδέσει μιᾷ σιώμησι αἴπαλλάτεσθαι. Επὶ τάπεις ἔτερος τότε αὐτοδισίᾳ παντελεῖ καθυποβαλλόν, καὶ τὸ εἰς αὐλίαν ἔχάρας τα

τὰ κτίνων φύης ἐπίσης καταιδεόθες, οὐκέτις τινὸς, τὰ
εἰς αἴθιστον περιτικὸν πλάνηστος, τυχεῖν τῶν ἐκείνων συνέ-
γκαν. Διορίσας γάν τὸ φύλον τόπου χαλεπὸν, ὅτι εἰς
δύω τὰ ἔναντιώτεται τῆς ψίας διαιρεμένης, τῆς μὲν σω-
ματικῆς οἰκειότατον μὲν εἶναι δοκεῖ οὐκτασίς, ἀλλοῦτιώ-
τατον δὲ οὐ γνῶσις, τῇ δ' αἰσθαμάτῳ αἰάπαλιν τὸ γνώ-
σκειν δοτοκληρωθεῖν, οὐκτασίς οὐδοτείναται. Διὸ δὴ ἐκ
τῶν τεαγάρων τύτων, ὡν δύω μὲν εἶδη, δύω δὲ διαφοραί,
συζυγιῶν ἔξι προκυπτόσων, αἱ μὲν δύω, δόκιμοι εἰσὶν,
αἱ τὰς διαφορὰς, οἵς προσήκεται εἰδεστιν, σὺ μέρει προσά-
πτεται, οἵαι, ἵτε τῶν ἔκτασιν τῷ σώματι, καὶ οὐ τὸ γνῶ-
σιν προσοικεῖσα τῷ πνεύματι. Λί λοιποὶ δὲ τέτταρες
φίλοι τοῦ ἔνορωμένου αὐτίθεστιν ἀσυστάτως ἔχεται, μίσος
μὲν οὐ τὸ αὐτιδιασελλόμενα εἶδη παραβάλλεσσα σῶμα, καὶ
πνεῦμα, ἑτέρα δὲ οὐ τὰς τέτων διαφορὰς εφ' οὐ λαμβάνε-
σα, ἔκτασιν, καὶ γνῶσιν· τείπ δὲ καὶ τετάρτη, αἱ τῶν αὐ-
τιθέτων εἰδῶν τοῖς ἑτέρω, τῶν διαφορῶν τὰ ἑτέρα δοτοδιδό-
σα, τῶν αἰπερσφυῆς, καὶ αἰσύμβατον· οἵον τῷ μὲν σώματι
τῶν γνῶσιν, τῷ πνεύματι δὲ τῶν ἔκτασιν.

Τῶν γάν αἰσυστάτων τῶν τε Α'. καὶ τῶν Δ'. οὐδεῖς δέιν
οὐδὲ δὴ τὰ προκειμένα ζητήματος εἰσπεποίηκεν· οὐδενὶ γὰρ
οἰκείως ἔδοξεν ἔχον τὸ σῶμα, οὐδὲ οὐκτασίς οὐ σωματι-
καὶ οὐκτασίς.

Metaf. Tom. III.

M

καὶ

καὶ τῇ φύσει τῷ πνοδίματος. Τλῶ δὲ Β'. καὶ Γ'. πολλοὶ ἀπεδέξαντο, οἵον οἱ τῆς ἐχάπτες τῷ αὐτέρῳ δόξης θρόμενοι, οἱ τλῶ ἔκπασιν εἰς ταῦτα συμεῖναι τῇ γνώσει, ὃν τῇ αὐτῇ σωματικῇ φύσει μιδαμᾶς ἀδυνάτου πήγοσάμηνοι. Ἀλλ' ὅπῃ τῆς Α'. καὶ τῆς Β'. συζητεῖται οἱ πλεῖστοι πατέφυγοι, οὓς δῆδον πεθεράστας αἰσύσατον. Οἱ μὲν δὴ οἱ ἀραι πνοδιματικῇ τῇ αὐλῷ χρή, ηὖτε τῇ τῷ ἀλόγῳ φυχῇ, τὸ κατ' αἴδησιν γνωστικόν, καὶ μάλιστα προσῆκον εἶναι αἴδησται, οἵοι οἱ τῆς Α', καὶ Β', καὶ Δ'. δόξης εἰσὶν, μᾶς δημοδῶν αὐτοῖς πήγαμοι ἔσεσθαι, εἴτε αὐλον καὶ ασώματον, καὶ τῆς πτλίσεων αὐτοῖς ἔνοικεσθαι. Οἱ δὲ ἄπει δὴ ἀπλαῖς σωματικῆς, ηὖτε μόνιμα τλῶ σύνδοντας ἔκπασιν ἐφοραὶ ἔχόσις, αἴδησιν πᾶσαν, καθαπέρεν καὶ γνώσιν, οἱ πορρωτάτῳ ἔκείνις ἀπίλασσαν. (Λέτοι δὴ οἱ τῆς Γ'. δόξης εἰσίν.) μιδοὶ ἀποποντικούς ταῦτας, εἰ παντελῆ τλῶ αἰαιδησίαν τῷ ἀλόγῳ κατεψηφίσεισι. Οὕτως ἀφυκτὸν ποιεῖς ἔνταῦθα δοκεῖ, τὸ οὗτος πυθαγορείσας, οὐ δημιουρείσας, οὐ παρτερισμέναις ἔξαπαντες. "Ινα γάν, οἱς ὅπῃ ποσάπε, εἰ μιδοὶ ἄλλο, τὸ γάν φαλκέον εἰδοῦντες ἔχοιμεν, φέρε δὴ, τίνες αἱ μη δημιουρείπτεσαι οἵματος, τοῖς ἄλλοις συνδέονται, ἀποκίαται, οὐδὲ τῷ ἔφεξῆς Θεωρίσωμεν.

ΘΕΩΡΗΜΑ ΛΗ'.

Γ. Φοζ'. „Οὐσίαν αὐλόντινα, καὶ νῦν αὐτόχειμα, τλῶ, „τῷ ἀλόγῳ αἰδητικῶν ψαλλαμβανοντινούς φυχέων, ἀλογον. Τὸ δὲ τοιότο ηὰς ψατωδῶς ἀπλάνη, (Γ. υιζ'.) καὶ αἰσηπτατον, (Γ. υιτ'. υιδ'.) τλῶ γε σωματικῶν παύτων ηὲς εὑλον ἔκπασιν. (Γ. φηά.) Καὶ ὁ περὶ τῆς λογικῆς φυχῆς αὐτέρῳ εἰδεῖκινμένος (Γ. Λ. Φ. ι. ηξ'.) οὐκ ἔστι συγκαροτμόν, (Γ. φι. φιδ'. κξ'.) εἰκ μερῶν ἔκτος ἀλλίλων τὸ εἶραι ἔχόντων, ηὲς ἔπομψάως, καὶ αἰδιαίρετον. (Γ. υιδ'.) Αλλαγαὶ δὲ πολλοῖς τῷ ἔρπετῷ, ηὲς ἔντομων, οἵοις ἐλμῖνες, καὶ σκώληκες εἰσὶ, καὶ σῆπες, τερυγομένοις, τῷ τυπμάτων ἔκάτερον οὐδὲ αἰδησιν ἔχει (ι) καὶ κίνησιν.

(ι) Λευτ. Εγ. Β'. Πιεὶ Ψυλῆς.

ειν; ήτοι ωδὲ τὸ ζεῦ ἐκ τῆς τομῆς θαφθείρεται τὰ τοιαῦτα, σωζέται δέ, τὸ ἀλεῖπον, οὐτοὶ τελούσι, οὐ τελούσι φαλῶν, οὐφρύγεσις τῆς φύσεως αὐτῆς, καὶ τὸ ὅλον αὐτοπληρώσις, ὡς τόσο μυείων δύσιν φύσεις περιστέσσιν μεμαρτύρηται· Ἀρα οὐχὶ αὐτοῖς φύχη, καὶ τοι αἰδητική θάσα, (όρα δέ καὶ ταῦτα ἀληθῶς, καὶ κυρίως εἰπεῖν, καὶ ἀκέει, καὶ θεύται, καὶ ἀφῆς διμορφεῖ, ηὔτε τῷ ὅλῳ χειρονα τάτους πιάθείκηται οὐτα, εἰρή καὶ Θαυμαστώπερα, φύσῃ τελούσι φύσεως.) ἀύλος εἰκότιν. Εἶτερ όν τοῦ καὶ αὖτις τῷ αὐλοῖς είναι, οὐ αἰδητικὴ φύχη αἰέφανη, πᾶς εἰκότιν ἀλογοντελόγων φύσιν, λόγω παποκοσμεῖν εἴδεται, οὐ τελούσι φύσιν αὐτοῖς αἰδητικῶν διώσιν; Ἀρα πτο-

Σχόλιον.

Γ. Τοι. Τῷδε τοῖνυν, καὶ φαύλων οἵματα, τῷδε λόγῳ οἱ εἰκότιν Πυθαγόρεις δογμάτων, καὶ τοῖνυν τοῦ Πλάτωνος, οἱ φύχαις αὐθρωπίναις, τῷ ἀλογοντελόγῳ ζώον παποκοσμούσαντες αἰπελέγχονται· ὡντεῖς τιθέται εἰναι, ηὔτε ὁ Χαιρώνευς Πλάταρχός, ὃς ὑπερ πότερα τῷ ζώον φρονιμώπερα, συγνεάματι, καν τῷ Διαλόγῳ, καὶ δημοφῇ Γρύλλος, τὸν ὑποτοῖς ἀλόγοις λόγον υπερεθαύμασσε· Σωματελέγχονται δέ καὶ οἱ εἰκότιν αἰρέσεως Μανιχαῖοι, καὶ οἱ Γνωστικοὶ κληθεύστες, τοῖς φύσεις πληρίσατε γεγραμτίσατε ισόρηται· Καὶ οὗτοι αἴπλωτοι τοῖνυν τοῖσιν ἀλόγοις διποκληρώσατε οἴξιωσαν, τούτοις μὴν αὐθρωπίνοις, τούτοις δὲ ὅμως τινά, τῇ θσίᾳ ἀύλον, καὶ αἰσωματον, οἵτοι εἶδεις ὡντοῖς αἴποντες νόσον διερέρονται, οἵσιν τι καθ' ήμᾶς καὶ ὁ Νεαπολίτης Γερεβαίσιος (1) δέ τολῶν παπασκευάζειν πειράται, οὐ καὶ Δία τοῦτο τῷ κακοδαιμόνῳ εἴσα, εἰσὶ ἔκατσων εὐκαθειργόμενον κτενωδεῖ σώματι, οἷον ὁ Γαλλιστής συγγεάτας sur le language des bestes, πλάττειν ἐτόλμησεν· Άλλα καὶ ἄρετιν ηὔτε ὅλῳ βελομόροις, τελούσιαν τῆς δόξης εἰκότιν σηλίτευσαν.

Δ'. Γάρ

(1) Εγ τῷ Διαλόγῳ. Πρεὶ τῆς Κτλω. Ψύχ.